

— vi have hørt den højtærede Minister sige her i Dag, at der ikke for Ministeren foreligger noget som helst om en saadan Forbindelse —, saa synes jeg, at Ankerne, hvis der er sket en Forsømmelse paa det Omraade ved Lovforslagets Affattelse, skulde rettes mod Statsbaneledelsen og ikke mod den Kommission, der har haft med Jernbanesagen at bestille.

Maa jeg endnu blot have Lov til at tilføje med Hensyn til Broen over Store Bælt, at Kommissionen slet ikke har beskæftiget sig med den. Om Broen over Lille Bælt har Generaldirektionen og dens Repræsentanter i Kommissionen erklæret, at der ingen Brug vilde være for den i det Tidsrum, Loven omfatter, altsaa de første 10 Aar.

Maa jeg samtidig tilføje med Hensyn til Dobbeltsporet over Fyn, at der i Kommissionen fremkom Udtalelser om, at Kommissionen, inden den afsluttede sit Arbejde, skulde indgaa til Ministeriet med en Skrivelse, hvori vi skulde have sagt, at vi alle sammen vare enige om, at Dobbeltsporet fra Nyborg til Odense vare vi alle villige til at anbefale. Men det blev sagt fra Statsbanernes Side, at det var ikke den Strækning paa Fyn, der trængte haardest. Jeg er dog alligevel tilbøjelig til at tro, at det vilde have været heldigt, om man var begyndt der. Etskeds skal der jo begyndes. At Trangen er størst mellem Nyborg og Odense, er der vist ingen Tvivl om. Jeg har paa mine mange Rejser af Jernbanefolk, som jeg er godt kendt med, endogsaa faaet Bebrejdelser — paa Grund af min Stilling som Medlem af Jernbanekommissionen og af Rigsdagen — for, at der ikke i den Henseende blev gjort noget. Jeg indser Nødvendigheden deraf, jeg mener, at det er overordentlig paatrængende, at vi faa noget gjort med Hensyn til Dobbeltsporet, men jeg synes, at det vilde have været at faa Sagen noget fremmet, hvis Statsbanernes ledende Mænd i Kommissionen vare gaaede ind paa den Tanke, som blev fremsat i Kommissionen, om at sige til Ministeriet, at alle Kommissionens Medlemmer vare enige om Dobbeltsporet paa dette Stykke. Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, at det drejede sig om Stykket Nyborg—Odense, hvorimod der angaaende Stykket Odense—Strib var Uenighed i Kommissionen, hvilket ogsaa fremgaar af det, der er fremkommet her i Dag.

Med Hensyn til den faste Forbindelse ved Masnedø skal jeg sige, at jeg, skønt jeg ikke er fuldt enig med det ærede 1ste

Medlem for 2den Kreds (Bramsen) om Nødvendigheden af denne Bro, godt indser, at der maaske endogsaa i en nærliggende Fremtid vil være en tvingende Nødvendighed for, at der bliver gjort noget virkeligt dernede, men jeg vilde gerne have, at det skulde staa klart, at Kommissionen har ikke Spor af Skyld i, at der ikke er fremkommet noget Forslag derom.

Lunn: Jeg skulde ikke have benyttet mig af Ordet for at svare den højtærede Minister paa de faa meget lidet betydningsfulde Bemærkninger, han gjorde til mig, men da jeg ønsker at benytte Ordet i anden Anledning, vil jeg ogsaa svare den højtærede Minister ganske korteligt. Naar den højtærede Minister forsvarede, at han i Lovforslaget har indført den Bemærkning om, at Ejerne af Møens Klint skulde tilsikre den fri Adgang til Klinten, for at Anlægget af Stege—Klinte-Banen kan finde Sted, med, at Kommissionen har stillet det samme Forslag, maa jeg rette den højtærede Minister. Kommissionen har i Anmærkningerne føjet denne Tanke til, men Kommissionen har aldeles ikke stillet noget Forslag i den Retning. Og jeg tror ikke, at Kommissionen har tænkt sig den Tanke, at man i Lovforslags Form skulde indføre denne Betingelse for Anlægget af en Privatbane, og det er kun det, jeg har sagt. Dernæst takker jeg den højtærede Minister for den Erklæring, han afgav om, at Statsbaneautoriteterne i Kommissionen ikke have Medansvaret for de af Ministeren stillede, fra Kommissionens afvigende Forslag. Jeg vil erindre om, at jeg i Gaar sluttede min Omtale af denne Sag med at sige, at jeg var tryk for, at saaledes maatte Ministerens Erklæring i den Retning komme til at lyde. Til det ærede 5te Medlem for 9ende Kreds (Broberg), som i Gaar gjorde den Indvending mod mig, at jeg havde begaaet en Fejltagelse, skal jeg kun sige, at da jeg privat overfor ham har rettet ham og paavist, at jeg ikke har begaaet nogen Fejltagelse, vil jeg ikke sinke Sagen ved at omtale det yderligere her. Noget lignende kan jeg sige til det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (H. J. Nielsen), der for et Øjeblik siden ogsaa mente at ville anvende en Rettelse overfor, hvad jeg havde sagt i Gaar. Det, jeg ønsker at benytte Ordet til — og det skal endda være i Korthed —, er kun at henvende en alvorlig Bemærkning til min Nabo, det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) i Anledning af hans i Dag